

BEZOEK!

Eenakter

door

PIP BARNARD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEZOEK!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIP BARNARD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KATJA

HENRIËTTE

SOPHIE

DICK

DECOR:

Huiskamer, deuren naar de keuken, de slaapkamer, naar buiten en eventueel naar etage.

Toneel is leeg. Katja en Henriëtte komen uit de slaapkamer.

Katja: Zo. Nu eerst maar eens een lekker sigaretje. Jij ook?

Henriëtte: Nou ja, ik eh...

Katja: Natuurlijk. Hier, doe nou maar. Even lekker roken, dat hebben we wel verdiend.

Henriëtte: Ik heb wel zin in een borrel.

Katja: Toe maar. Een borrel. Nou, als je dan toch loopt, schenk er dan voor mij ook maar één in. (...) Het ging wel goed, hè? Vond je niet? Ik vond het wel goed gaan.

Henriëtte: Nou ja, ik eh...

Katja: Natuurlijk meid, het ging toch als een speer. Ik bedoel... het was veel makkelijker dan ik had gedacht.

Henriëtte: Ja, dat is misschien...

Katja: Het was voor mij ook de eerste keer.

Henriëtte: Hè, hou toch op.

Katja: Ja nou, dat is wel zo. En je kunt er natuurlijk lang en breed over praten en plannen maken en je voorstellen hoe het zal zijn, maar je weet natuurlijk pas hoe het is als je het echt gedaan hebt.

Henriëtte: Ik had er eigenlijk helemaal niet zo'n voorstelling van.

Katja: Niet? Hoe kan dat nou? We hebben het er al weken over. Kom, je moet je er toch wel iets bij hebben voorgesteld?

Henriëtte: Ja, nou ja. Misschien wel een beetje, ja.

Katja: Zie je wel, zie je wel. Natuurlijk heb jij je ook voorgesteld hoe het zou zijn. Hang nou maar niet de ijzeren maagd uit. En? Viel het mee? Of viel het toch een beetje tegen?

Henriëtte: Nou...

Katja: Eerlijk zeggen, hè? Denk erom.

Henriëtte: Nou ja, eigenlijk viel het me dus toch behoorlijk mee. Het was wel even spannend, maar achteraf was het toch wel zoals ik het me had voorgesteld.

Katja: Zie je nou wel. Jij loopt je natuurlijk al wekenlang op te vreten en je druk te maken of het allemaal wel goed zal gaan en als dan puntje bij paaltje komt, blijkt het allemaal hartstikke mee te vallen. Maar dat geeft niet hoor, zo ben je nu eenmaal. Ik ken je inmiddels wel een beetje.

Henriëtte: Ja, stom hè? Ik maak me altijd druk om niks. (...) Ik had trouwens niet verwacht dat-ie nog zo zou bewegen.

Katja: Ja, hij spartelde wel een beetje, hè?

Henriëtte: Dat vond ik wel een beetje eng.

Katja: Ach welnee. Dat stelde toch niks voor. Ik denk dat we gewoon te snel wilden. Als we iets meer tijd hadden genomen, was er niks

aan de hand geweest. Je had er toch geen last van? Dat-ie een beetje bewoog? Ik vond het wel wat hebben. Dat maakte het een stuk echter.

Henriëtte: Jij ook altijd met je morbide fantasie. Ik had het gewoon een stuk plezieriger gevonden als-ie gewoon stil had gelegen. Niet dat gespartel onder de dekens. Ik vond het net zo'n levende paling.

Katja: En we weten allemaal dat jij kreeft ook niet levend in het kokende water gooit. Terwijl dat toch zoveel lekkerder is. Daar worden ze mooi rood van.

Henriëtte: Ik vind dat gebeweeg gewoon eng.

Katja: Nou, daar hoef je nou niet meer bang voor te zijn. Die beweegt niet meer. (...)

Henriëtte: Het was eigenlijk heel makkelijk, hè? Het was zomaar gebeurd.

Katja: Het scheelde natuurlijk wel dat je van tevoren die pillen in zijn koffie had gedaan. Anders denk ik niet dat we hem met z'n tweeën de baas hadden gekund.

Henriëtte: Weet je dat ik even dacht dat-ie het proefde? Hij trok zo'n raar gezicht.

Katja: Dat kan natuurlijk ook komen omdat jij nooit koffie hebt leren zetten.

Henriëtte: Maar hij heeft het wel opgedronken.

Katja: We moeten er trouwens wel om denken dat we straks die pot goed schoonmaken en afwassen. Of zullen we hem gewoon weggooien?

Henriëtte: Ben jij gek? Een gloednieuwe koffiepot. Die gooi je toch niet weg?

Katja: Maar misschien is omspoelen en afwassen niet genoeg. Straks blijven er nog sporen van die pillen in zitten.

Henriëtte: Welnee, ik stop hem gewoon in de afwasmachine. Dan moet jij eens kijken hoe schoon hij wordt.

Katja: Hmm. Dat moet dan maar genoeg zijn. (...)

Katja: Je hebt toch de vrieskist wel leeg gehaald?

Henriëtte: Nou en of. Het begon zelfs op te vallen dat we de hele tijd diepvries aten. Maar ik heb gewoon gezegd dat ik geen tijd had om te koken. Dat ik naar Engelse les moest en naar papier-maché en naar bloemschikken.

Katja: Heb je het allemaal opgegeten?

Henriëtte: Ja, natuurlijk. Het ergste waren de snacks. Ik kan geen bitterbal meer zien. En geen kipnugget. En geen patat.

Katja: Je had het toch ook gewoon weg kunnen gooien?

Henriëtte: Ja zeg, het geld groeit me niet op de rug.

Katja: Dan wordt nu gelukkig anders. Je hoeft nu niet meer elk dubbeltje drie keer om te draaien voor je het uit kan geven.

Henriëtte: Dat zal nog wel wennen worden. Dat niemand meer controleert hoeveel ik nu weer heb uitgegeven. En waaraan.

Katja: Daar ben je volgens mij zo aan gewend. En anders help ik je wel. Ik heb een gat in mijn hand. Het lijkt me geweldig, een vriendin met geld. Lekker uitgeven. Lekker zoenen en lekker uitgeven. En lekker zoenen. *(maakt avances, maar Henriëtte weert haar af)*

Henriëtte: Het hoeft niet gelijk op, hoor. Ik wil het wel een beetje in de gaten houden.

Katja: Ach jongen, als ik even mijn best doe, dan geef je net zoveel uit als ik wil. Dan ben je als was in mijn handen. Ik weet precies waar jouw zwakke plekken zitten.

Henriëtte: Hè gat. Nou even niet, hoor. Nee, doe nou niet.

Katja: Alleen maar een klein kusje.

Henriëtte: Ja, dat ken ik, die kleine kusjes van jou.

Katja: Er is niemand die ons ziet, hoor. Daar hebben we wel voor gezorgd.

Henriëtte: Dat bedoel ik. We hebben wel wat anders aan ons hoofd.

Katja: Oké. Eerst de zaken en dan het meisje. Maar ik vind het wel opwindend. Dat we nu gewoon kunnen doen wat we willen.

Henriëtte: Hè toe, doe nou even niet. (...) Wat moet er nu eerst?

Katja: Nou, nou moet-ie in de vriezer.

Henriëtte: Dat vind ik wel eng, hoor.

Katja: Dat kan wel wezen, maar het moet. Hij moet eerst een paar dagen in de vriezer, tot hij goed bevroren is. Als we hem dan in stukken zagen, wordt het niet zo'n knoeiboel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto